

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

“Az Evangelium Istennek hatalma” (Róma 1:16)

AZ ELHIDEGÜLÉS

“Mert szeretetet kívánok én és nem áldozatot: Az Istennek ismertetést inkább, mintsem égőáldozatokat. De ők mint Ádám, áthágták a szövetséget és hűtlenül cselekedtek ellenem!” (Hóseás 6:6–7.)

Minden igehirdető, akinek a szívét egy-egy ige komolyan megüti, szeretné a maga szavaival tudtul adni azt, amit neki Isten a Szent-Lélek által helyezett el az elméjébe. Úgy kívánok most én is teljes szívemmel abba az irányba fordulni, ahonnan a hangot-gondolatot kaptam, és oda fordítani mindnyájunknak a szívét, Afelé az Isten felé, Akit a világnak, az Ő kiválasztott gyermekei szaván-életén-bizonyságtételén keresztül, észre kell venni! Szeretnék egy nagy éhséget kelteni a kedves olvasó testvéreim szívében az után az Isten után, aki látta a világ nyomorúságát és az ember eltévelyedését és képes volt saját Egyetlenét, Drága Szent Fiát az Úr Jézus Krisztust feláldozni,

Mélységben

*Mélységben, hol vigasz nem derű, vigasztaljon örök hűséged!
Éjszakámban, ha elhagy a hit,
ne hagyjon el kegyelmességed!*

*Úton, melyen senki sincs velem,
s imádságra nehéz szót lelnem,
csak sötétség kísér, félelem:
Ínségemben Te találj meg engem!*

*Ha megfogni nem bírom kezéd,
Te ragadd meg, Uram, az enyémet!
Fogadd irgalmadba lelkemet,
s boldog célba utam Te vezérel!*

Ford. Túrmezei Erzsébet

hogy “valaki hiszen Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen”!

Továbbmegyek: Istent csak azok tudják megkeresni, megtalálni, vagy felfedezni a saját életük területén, akiknek szükségük van rá! Akár mint Atyára, akitől kérni-könyörögni lehet valamilyen oltalmat, védelmet, vagy áldást. Akár mint bűnt megbocsájtó Istenre, akitől szabadulást, vagy bűneim elengedését kérem és várom. Akár egy olyan intézkedni tudó szellemi Hatalmas erejű Istenre, Aki megtartatás és megőrzés céljából átad engemet az Ő Szent Fiának az Úr Jézus Krisztusnak, mert hiszen Ő Megtartónk lett nekünk! Szinte pontról-pontra tudjuk követni Őt ebben az igében, amelyben így szól Pál apostol által hozzánk az I. Kor. 1:30. versben: “Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, Aki bölcsességgül lőn nekünk Istentől és Igazsággul, Szentséggül és Válsággul”!

Az életünknek sem más értelme, sem más célja nem lehet, mint az, hogy valaki testi élete zsákutcába jutását látva, oda fordulhat ahhoz az Istenhez, ahhoz az Idvezítő Jézus Krisztushoz, akitől eddig a saját jósága tartotta vissza! — Most szeretnék szembenézni mindenkivel, aki olvassa e sorokat. Vajon ki-kí hogyan érti és hogyan veszi Isten igéjét, amelyben itt és most szeretetre, mégpedig Isten és ember-szeretetre szólít fel? Tudja-e úgy követni a világon Krisztust, hogy neki ez a Név, nemcsak egy ún. “fedőnév”, hanem olyan Név, amely az ő szíve teljességét uralja? Azt jelenti a magam teljes megtagadása, hogy az Ő bennem-léte nem terhet, hanem ujjongó örömet jelent nekem?

Az ilyen lelki helyzetben sohasem

fog beállni az Istentől való elhidegülés, amelyről szól hozzánk az Ő drága igéjén keresztül Isten! Tervem nincs, mert helyettem Isten készítette el a tervet Krisztusban! Isten nem tiszteli sem a te sem az én saját nagyságomra vonatkozó tervezgetésemet és nem nézi át a hozzá imádságokban benyújtott szellemi életrajzomat! Az Ő utai nem a mi utunk, és hogy ezt tudtul adja neked és nekem és mindenkinek, időnként kivisz a pusztaságba, hogy lelkedre és lelkünkre beszéljen! Itt válik aztán nyilvánvalóvá Istennek ez a súlyos megállapítása, hogy “úgy bántak Velem mint Ádám, elhagyták a szövetségemet”! Újra csak egy Igével tudok figyelmeztetni mindenkit, magamat is: Zsid. 3:12 “Vigyázzatok, hogy valaha ne legyen bármelyikötöknek hitetlen, gonosz szíve, hogy az Élő Istentől elszakadjon”!

Ez a veszedelem csúcsa! Ez a kárhozat beállása az illet cselekvő életére nézve! Még a pillanatnyi elfordulás sem kívánatos Isten színétől! Hát egy véglegesnek mondott Isten felé odadobott *nem*! Előterbe helyezi a kárhozat és ítélet tüztét!

Nem hihetünk Istenben, amíg meg nem ismerjük Őt az Úr Jézus Krisztusban! Aki az Isten szeretetének, szentségének, hűségének, kegyelmének és igazságának a hordozója! Amíg ez meg nem történik, amíg az Úr Jézus Krisztus élete, halála, feltámadása nincs hatással az életemre, addig nem foghatom fel Isten nagyságát, irgalmát és szeretetét sem! Addig Isten csak egy elvont fogalom volt nekem is, amíg egy nagy és kimondhatatlan és engem leleplező nagy találkozásom meg nem valósult az Úr Jézus Krisztussal! Ekkor láttam meg Istent, mert valóságos lett az én számomra is az Úrnak eme mondása: “Aki engem

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Hunter-Vadász János.

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$6.00 per year

Send subscription and change of
address to:

MR. JOHN SEBESTYEN
3659 Sleepy Hollow Road
Brunswick, Ohio 44212.
Tel. (216) 225-4481

FONTOS: Címváltozásukat kérjük jelentsék

Mr. John Sebestyén lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Oh. 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: FÜLÖP ÁRPÁD
410 Lincoln St.
Palm Bay, Florida 32905
Tel.: (305) 723-1959.

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN
2 High St.
New Brunswick, N. J. 08901
Tel.: (201) 545-1392

Titkár: KURTZ LAJOS
403 Lincoln St.
Palm Bay, Florida 32905
Tel.: (305) 727-3752

Pénztáros: KISH ELEMÉR
924 Congress St.
Fairfield, Conn. 06432
Tel.: (203) 259-3276

Pénzügyi Bizottság elnöke:
BÁNYAI SÁNDOR
242 Huntington Ave.
New York, N. Y. 10465
Tel.: (212) 863-7088

Misszió Bizottság elnöke:
DR. HARASZTI SÁNDOR
217 Arrowhead Blvd.
Jonesboro, Ga. 30236
Tel.: (404) 471-1303

Bethesda Otthon igazgatója:
KISH ERNŐ
748 Fordham Rd.
Palm Bay, Florida 32905
Tel.: (305) 723-3288

látott, látta az Atyát". Innentől kezdve már tudtam mire építeni, volt Fundamentumom és a hitem azóta határtalan lett Istenben és az Úr Jézus Krisztusban. Nem tűr magán semmiféle elkorlátozást, mert Isten szabaddá tett az Ige által ebben is és tudom, hogy az Ő ígéretei beteljesednek rajtam és mindenkin, aki hisz Őbenne! Ezekből következik az is, hogy Isten nem kényszerít erővel magához, és nem tart vissza magának erőszakkal senkit, aki nem akarja a Véle való együttműködést és nem akar résztvenni az Ő dicsőítő nép örömeiben. Mert Ő szeretetet-imádatot és engedelmességet kíván és nem áldozatot! De viszont az Ő dicsőséget másnak nem adja oda!

Egy nagyon nagy példát tudok erre felhozni megtörténetek alapján(!): A legutóbbi vasárnapon a gyülekezetünkben a délelőtti órában az igehirdetésünk középpontjában éppen Isten kimondhatatlan dicsősége és az Ő dicsőítése állott. — Sok eddig ismeretlen tényezőtől meg kellett látnunk Isten dicsőséges, győzelmes munkáját egy-egy ember életében és munkálkodásában. — Az egyik nőtestvérünk magával hozott erre a vasárnap délelőttre egy nőismerőst, aki soha még ezelőtt ilyen igehirdetésen részt nem vett. Amikor vége volt az összejövetelnek és kifelé mentek megkérdezte a nőtestvérünk a vendégét: "Na mit szólsz hozzá? Milyennek láttad a mi közösségünket? Hogy érezted magad köztünk?" A legnagyobb meglepetésére a következő választ adta a látogató ezekre a kérdésekre: "Mondd nem túlzás az az Isten részéről, hogy Ő az emberektől dicsőítést vár"? A nőtestvérünk elsápadt és másodpercekig nem jutott szóhoz.

Ebből láthatjuk, hogy milyen az ember! Az Isten nélküli ember! A káromkodás, az Isten gyalázása, az Istennel való szembeszegülés mindenben, a fogcsikorgatás Isten megváltó munkája ellen jogosan jár Istennek? De a dicsőítés az túlzás! Félelmetes méreteket ölt a gonoszság. De mi ne ijedjünk meg! Újra egy igével a szívemben jövök az olvasók elé. Abban ezt mondja rólunk Isten ígéje (I. Kor. 6:11.): "Ilyenek voltatok pedig némelyek! De megmosattatok! De megszenteltettetek! De megigazítottatok az Úr Jézus Nevében és a mi Istenünk Szelleme által"! Magunkra ismerünk! Ilyenek voltunk! De az Úr

Jézus Krisztus vére elfedezte minden bűnünket! Imádjuk Istent érte! Mert ez elég volt ahhoz, hogy Isten újra elfogadjon és mint feddhetetleneket Őnmaga elé állítson egyszer! És ezt mind az Úr Jézusban nyertük! Mert Őbenne megtanultuk megismerni az Atyát, úgy amiként Ő is ismeri. Így kaptunk mi az Úr Jézus Krisztus által Istenismeretből jó vizsga bizonyítványt!

Az idő — siet! Ahogy a prófétai írásokban megvan írva: "Vége felé nagyon siet"! Siet a technika! Siet a tudomány! De siet a gonoszság is! Az Ördög tudja, hogy kevés ideje van! Soha annyi ellenállás Isten igazsága és kegyelme és szeretete ellen nem volt tapasztalható, mint az napjainkban van. A bizonytalan jövő kétségbeesítő! "De akik az Úrban bíznak, azoknak erejük megújul, szárnyra kelnek mint a saskeselyűk futnak és nem fáradnak el, járnak és nem lankadnak meg". Ezt adja, és fogja adni, mert már egyszer megadta a hűségeseinknek!

Tóth Sándor

HURCOLKODÁS, KÖLTÖZKÖDÉS?

Kérjük kedves előfizetőinket, segítsenek egy fontos és költséges ügy megoldásában.

Lakás, vagy címváltoztatás esetén, **közljék az új címet lapunk kezelőjével, ifj. Sebestyén Jánossal.** (Címe a lap második oldalán, az első hasábon található.)

Ha az Evangéliumi Hírnök a régi címre megy és nem kézbesíthető, a postahivatal értesíti Szövetségünket, mint a lap tulajdonosát.

Minden értesítés 25 centbe kerül.

Egy kis figyelemmel sok kiadástól menthetjük meg az Evangéliumi Hírnököt. A szíves együttműködésért hálás köszönetünket nyilvánítjuk.

Az Evangéliumi Hírnök

Szemle

“RENDEL EL HÁZADAT, mert meghalsz.” (Kir. II. 20:1.) A Biblia nyíltan szépítés és takargatás nélkül beszél életünk legfélelmetesebb és legkellemetlenebb részéről. A hívők nem sokszor említik a halál nagy tényét. Ha említik kegyeletből és gyengédségből helyettesítő szavakat használnak a kegyetlen és fájdalmas valóság megnevezésére. “Elhunyt” — (lehunyta szemét) “visszaadta lelkét a Teremtőnek,” “az örök házába költözött.” Mindezt érthetőnek találjuk. A halál ténye fájdalmas s ha lehet mért ne tompítsuk a fájdalom életét? Az Isten beszéde viszont nyíltan figyelmeztet: a halál tény! “Elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet.” (Zsid. 9:27.) Ez a mondat elénk tárja az intelmet: készülj fel és “rendeld el házadat!” Legyünk józanok és bátrak és mint Krisztus megváltott gyermekei, akik az élet örökösei nézzünk szembe elkerülhetetlen földi véggel s tegyük meg azt, amire az Írás oktat és amit a vég megkövetel.

* * *

A KERESZTYÉN BÖLCSESSÉG két irányú gondolkodást kíván minden embertől. Az első és fontosabb irány a jövő, a halállal beálló állapot. Hova megyünk? Hol leszünk? Ez tulajdonképpen a keresztyénség nagy kérdése és erre Krisztus ad megnyugtató választ. Lelki életünkben erre a kérdésre keressük a bizonyosságot. A másik és fontosságban a második irány: mi lesz azzal, amit itt hagyunk? Egy munkás, takarékos élet után nem mondhatjuk azt, hogy ez már nem a mi dolgunk, ezzel nem törődünk. A földi javakért, a mindennapi kenyérért imádkozunk. Isten adta a földieket s az anyagi felelősséget nem rázhatjuk le gondtalanul. A Biblia int: rendeld el házadat! Intézkedjünk, hogy mi történjék földi javainkkal — és mivel nem tudjuk, hogy mikor jön hívó szó, intézkedjünk ma! (A ma azt jelenti, hogy hamar!)

* * *

MIÉRT, HOGYAN INTÉZKEDJÜNK? A világ minden művelt államában a törvények előírják, hogy a hagyatékot milyen módon, kire hagyja a rendelkező. Az Egyesült Államokban államoként változik a törvényes öröklési rend. Hasonló a

helyzet Kanadában is. 1. Minden gondoskodó és előretekintő egyén még életében intézkedik arról, hogy mi lesz házával, vagyonával, pénzével és ingóságaival. Rendelkezzék amíg életerős és határozatképes. Ne várja meg amíg betegsége, vagy öregsége képtelenné teszi a helyes döntésre. A fiatalok meghalhatnak, az öregeknek meg kell halniuk. Egy végrendelet nem kér enni, nem szorul további gondoskodásra. A végrendeletet kívánság szerint bármikor megváltoztathatja a rendelkező.

2. Legjobb a rendelkezés megírását ügyvédre bízni. Ő tudja, hogy a helyi törvények mit kívánnak, hogy a rendelet érvényes legyen. Házilag is el lehet készíteni a végrendeletet. Ebben az esetben tanácsos értelmes és járatos személyek tanácsát kikérni és segítségét igénybe venni. A végrendelet kéziratát nem szabad javítani, vagy kihúzásokat eszközölni. Egy kihúzás az egész végrendeletet érvénytelené teszi. Ha módosításra van szükség, azt megint törvényes forma szerint kell elvégezni.

A miért kérdésre a felelet az: ha nincs végrendelet, a vagyon örököseinek a megállapítását a bíróság intézi el. Ebben az esetben (mivel nincs végrendelet) az állam is részesedhet a jogos örökösökkel együtt. A

bírósági eljárás pénzbe kerül s az ügyvédek költségét a hagyaték összegéből fogják kivenni. A “miért” kérdésnél gondoljunk magunkra és a hátramaradottakra. Hogyan fognak vélekedni gyermekeink és rokonaink rólunk? Milyen “kegyelettel” fogják emlegetni nevünket a civakodó és irigykedő osztozó utódaink? Hívó szülők nem vehetik a lelkiismeretükre azt, hogy gyermekeiknek haragra és veszekedésre adnak okot. (Az irigykedés a legjobb akarat mellett is felütheti fejét.) Vigyázzunk gyermekeink békességére és tartsuk meg emlékünket előttük épségben.

EMLÉKEZZÜNK* * * A MAGYAR MISSZIÓRA. Mi elmegyünk, a misszió marad. A misszió az egyetlen lelki ügy, amelynek nincs anyagi forrása. A misszióban nem lehet “fizető lelkekre” számítani. Az evangéliumot vinni, hirdetni kell akár fizetnek érte, akár nem. A misszió azt adja a lelkeknek, ami a legfontosabb és ezt csak az Evangélium tudja adni. A test megkapja a magáért. Erről gondoskodik minden józan ember és gondoskodik az állam, a társadalom. Ha hisszük, hogy a lélek a fő, akkor cselekedjünk hitünk szerint. Végrendeletünkben gondoljunk arra, hogy életünk szerelméből egy rész, eltávozásunk után szolgálja az Urat.

Szovjet zeneművészről Istenről

(Magyar Evangéliumi Lap)

A turkui nyári zenefesztiválon Beethoven hegedűkoncertjének (D. op 61) szólistája volt a georgiai születésű Lisna Isakadze. A nagy sikerű fellépés után P. Jansson finn újságíró beszélgetett vele.

— Hogyan lehet ilyen fantasztikusan játszani?

— Talentumom — tehetségem — Isten adománya. Sokat gyakorolok, legalább három órát naponta. De hogy képes vagyok “behatolni” egy zeneműbe, azt én úgy élem át, mint akit egy magasabb hatalom vezet. Más magyarázatot nem tudok adni. — A művész közvetítő. Hogy képzelhetnénk el másképp — Isten nélkül — valódi művészi élményt!

Válasza akaratlanul is vallási területre vitte a beszélgetést. — Igen, Moszkvában a vallásos érdeklődés szemmel láthatóan növekvőben van, különösen a fiatalság körében. Lisna Isakadze számára egy idő óta különösen is elmélyültek ezek a kérdések.

Szabad időmben szívesen foglalkozom vallásbölcseleti kérdésekkel — mondja.

Hogyan éli át a publikummal való kapcsolatot? — Ez is, nem egészen váratlanul, világnézeti kérdéssé lesz számára.

— Vízíóimat továbbítani szeretném hallgatóimnak. Ha sikerül, akkor én ezt a közönséggel való kapcsolatomat úgy élem át, mint a valóságnak mintegy megtestesülését. Azt mondhatnám, a feladat ez: el kell vezetnem hallgatóim gondolatait ahhoz az erőforráshoz, ahhoz az Istenhez, akiben hiszek. Ez fontos feladat, s ezt én úgy fogom fel, mint saját feladatomat. — Csodálatos érzés, amikor átélhetem, hogy ez sikerült . . .

AZ ŐSI, MAGYAR NÉP

Az utóbbi két-három évtized alatt minden magyar szívet meglelégedéssel eltöltő könyvek jelentek meg a magyar nép és a magyar nyelv évezredes történetéről.

Jó indulatú, de a magyarsággal és a magyar nyelvben rejlő kincssel nem ismerős testvéreinktől sokszor hallottuk a kérdést: „*Miért magyarokodunk?*” Szerettünk volna az ilyen kérdésekre megfelelő választ adni, de sajnos nem volt megfelelő érvünk. Azt éreztük, hogy ha a „magyarkodás” nem lelki dolog, az „angolkodás” sem az. Otthoni középiskoláinkban úgy tanítottak, hogy a magyarság „történelme” a honfoglaláskor vette kezdetét. Ez pedig 896-ban volt. Az előtt csak nomád, pogány magyarokról szóló hagyományok szerinti primitív élet volt.

Annyit láttunk, hogy magyar misszió addig lesz Amerikában és Kanadában, ameddig magyar véreink magyarul beszélnek. Nem segítünk magyar nemzettestvéreinken azzal, hogy nyelvüket nem ápoljuk.

Nem rég jelent meg Budapesten László Gyula könyve a magyarságnak a Kárpátmedencébe való letelepedéséről. László Gyulát mint korunk talán legkiválóbb régészét és történelem tudósát emlegetik otthon s annak tekintik külföldön is.

László Gyula megállapította, hogy a magyar nép már évszázadokkal a 896-ban történt „honfoglalás” előtt a Kárpát-koszorúztá földre érkezett. Az Árpád vezetése alatt levő bevonulás már csak a magyarság egy későbbi csoportjának az érkezése volt. Árpád és a vezetése alatt álló magyar nép *magyar földre* érkezett. Szlávok és germánok nem éltek a Krisztus utáni első évezredben a „magyar” földön. Élt ott más nevű nép. Ez volt a „székely” és az „avar” nép. Ezek is magyarok voltak.

László Gyula többek közt ezt írta: „A magyar nyelv az Árpádok korában olyan zárt, gazdag egész, hogy sok-sok ezer éves múltja kellett, hogy legyen. Ez annyit is jelent, hogy a magyar nép elődei is sok ezer éven át szoros népi egységben éltek”. A nyelvet a nép beszéli. Ha László Gyula szerint a magyar nyelvnek *sok-sok ezer éves múltja van*, akkor a ma-

gyar nép múltja is sok-sok ezer éves. Olyan kulturális múltja van a magyar népnek, amelyben ezt az értékes nyelvet kifejllesztette.

Edward Gibbon amerikai történelemtudós világhírű könyvében, amely a múlt század végén jelent meg, „The Decline and Fall of the Roman Empire” a 19. fejezetének 48. pontjában leír egy esetet, amely Kr.u. 359-ben történt Pannóniában (Dunántúl). Constantius római császár összehívta a magas adók miatt nyugtalankodó pannóniai főurakat Sirmiumba (ma Szerém), s megakartta őket nyugtatni szép szóval, hogy az adót fizetni kell. Az egyik főnemes felizgult, s mérgében lerántotta a lábbelijét és a császárhoz vágta azzal a kiáltással: Marha, marha! A császár alig tudott elmenekülni a feldühödött nép elől. Gibbon könyvében az idézett szó *magyarul*, nagy betűkkel áll. Ezt a sorok írója is olvasta s bárki ellenőrizheti, aki Gibbon könyvéhez hozzájut. Minden jobb könyvtárban megtalálható a könyv. Honnan vette ezt a szót, helyes magyar írással, amit akkor is olyan értelemben használtak a mérges emberek, mint ma? Gibbon nem tudta, hogy 359-ben a pannóniai nép magyar volt és magyarul szidta a császárt.

Dr. Nagy Sándor, Amerikában élt történész a magyar nép történetéről írt könyvében említi ezt az esetet, rájött, hogyan került ez a szó a magyarul nem tudó Gibbon munkájába. Hiteles forrásmunkákból vette Gibbon a szót. (Sajnos a magyar történészek vagy nem tudnak erről a gibboni esetről vagy elhallgatják.) Pannóniában a honfoglalás előtt több mint 500 évvel már magyarok laktak!

László Gyula fentebb említett véleményét a magyar nyelvről megerősíti az az angol tudós, akinek írásából az Evangéliumi Hírnök március 1-i száma közölt részleteket. Megismételjük a szóban levő angol tudós (Sir John Bowring 1792–1872) írásának a következő figyelemre méltó néhány sorát: „*A magyar nyelv eredete nagyon messzire megy. Rendkívül különleges módon fejlődött és struktúrája visszanyúl arra az időre, mikor még a jelenleg Európában beszélt nyelvek nem léteztek. Egy*

olyan nyelv, amely szilárdan és határozottan fejlesztette saját magát matematikai logikával, harmónikus összeilleszkedéssel, ruganyos és erős hangzattal”. „*Ez a nyelv a legrégebb és legdicsősegebb monumentje egy nemzeti egyeduralomnak és szellemi függetlenségnek*.”

A magyar nyelv nem csupán az „édes anyanyelv”, hanem egy kincs, amelynek szépsége, tömörsége és régiségi értéke felbecsülhetetlen. A magyar nyelv *nem kölcsönzött* a „szomszédos” szláv és germán népek nyelvéből, hanem a fordítottja történt: a szláv és germán népek vettek a magyar nyelvből a Kr.u. első évezred folyamán. A nyelv a nép kulturális fejlettségének a bizonyítéka. Nem áll az a tévtan, hogy a magyar nép csak honfoglalás után (896) lett kultúrnép. *A magyar nép és nyelv ősiségét most a legkiválóbb magyarországi történelemtudós bizonyítja.*

Arra a kérdésre, hogy: „*Miért magyarkodunk?*”, ma már súlyos érvekkel válaszolhatunk. Tartsuk magyarságunkat. Használjuk fel ősi nyelvünket, a szép magyar szót a legjobb hír, Isten megmentő üzenetének közvetítésére.

U. B.

Szülőföldem

Szülőföldem, drága szülőföldem,
Hej de sokszor eszembe jutsz nékem!
Este, ha felnézek a csillagos égre,
Drága szülőföldem, csak te jutsz eszembe.

Drága szülőföldem, de távol vagy tőlem!
A szívem megdobban s feléd vágyik lelkem.
Elszál innen lelkem, keresni messze megy,
Drága szülőföldem, tenálad megpihen.

Képzeletben mostan rónáidat járom.
Száguldó pataknak csobogását hallom . . .
Szép aranytengernek hulláma int felém . . .
Piros pipacs-virág ragyogó színben ég!

Reggeli órákban, mikor jön fel a nap
Arannyal borítja gyönyörű rónádat.
Hogyha megszólal a pacsirta éneke,
Hallgatni lelkemnek valódi öröme.

Szép vagy szülőföldem, gyönyörű vagy nékem!
Szívem vágyik érted. Meglátlak-e vagy nem?
De ha soha többé nem is látnálak meg,
Drága szülőföldem, sohse felednék!

NÖK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konf. elnök:
Mrs. Henry Austin
Alelnök: Bányaí Sándorné
Pénztáros: Kautz Edwinné

A girákról

A "GÍRA" az Úr Jézus példázatából ismerős. Minden szolga kapott egy-egy girát. Nem emlékebe kapta, hogy forgassa, kereskedjen vele. Te is én is kaptunk egy-egy girát. Nem azért, hogy elrejtjük, hanem hogy forgaszuk, kamatoztassuk. Nincs szebb annál, mint amikor valaki felismeri a kegyelmi ajándékát és él azzal Urának öröme. De mennyire visszatartó, amikor valaki a más girájával akar sáfárkodni. Legyen egy állandó kérése szívünknek: Uram, taníts meg felismernem a Tőled kapott ajándékaimat és segíts azt a maga idejében helyesen használnom!

A BÉKESSÉGSZERZÉS GÍRÁJA

"És monda Abigail: 'Óh uram! én magam vagyok a bűnös . . .'" (1. Sám 25:24.). Az Ige leírja, hogy hogyan zajlott le az a néhány perc, amikor egy feleség, egy asszony a békelesszerzésen munkálkodott.

Szeretném először magamnak, azután minden asszonynak mondani, hogy figyeljük meg ezt a jól bevált módszert, amit ez az "eszes és szép" asszony mutatott be. Amikor Abigail szembetalálta magát Dáviddal, aki sértett önértében jogos bosszúra indul férje ellen, nem veszi elő a magas hangot, hanem megalázza magát. (Pedig Abigail nem ismerte még az Úr Jézus szavait: Aki magát megalázza felmagasztaltatik . . .) Magára vállalta férje bűneit: "Én magam vagyok a bűnös", mondta. Belecsodálkozom ebbe az önfeláldozó alázatba és szeretetbe. Annál inkább, mivel a történetből ismerem, hogy férje egy durva ember volt.

A legtöbb perpatvar abból adódik, hogy mindenki a maga igazát hangoztatja és a másik hibáját emeli magasra. Ezzel van tele a szíve, a szeme, a gondolata és az nem is jut eszébe, hogy esetleg ő is elősegíthette a békétlenséget. Még ha magában el is ismeri, de ki nem mondja. Pedig, ha ez nehéz, akkor hogy tudnám Abigaillal együtt mondani, hogy én vagyok a bűnös! Ha az én bűnöm nehéz elfogadnom, hogy vállalnám akkor férjemét, vagy gyermekemét? Csak úgy, ha alázatos tudok lenni.

Ebben példát mutat nekünk ez az ószövetségi asszony. Egy cél volt előtte. Megbékéltetni egy felindult embert és örködni saját családjá békelességén és nyugalmán. Az alázat útja a győzelem útjává lett. "Eredj el békelességgel a te házadhoz, lásd hallgattam szavadra és megbecsültem személyedet." (35. v.), mondta Dávid kedvesen, lecsillapodva. Szinte magam előtt látom Abigail örömet a jólvégzett munkája után.

Ma élő nőtestvérek, anyák, feleségek! Nekünk is örködnünk kell kis családi körünk békelessége fölött. A rohanó, fejlődő élet felzaklatja, türelmetlenné teszi az embereket. Mindenki ideges. Az igények azt diktálják, hogy a feleség is dolgozni menjen. A családban gyermekek is vannak, ők is időt igényelnének. Az az anya, aki érdeklődő kisgyermekére nem tud időt szentelni, nagy mulasztást követ el. Önmagát is gyermekét is sok örömtől fosztja meg. Egy-egy mese, bibliai történet amit az anyuka, vagy a nagymama elmond; vagy egy ének, amit megtanít, maradandó hatással lehet a gyermeki lélekre. Milyen más, ha nem egy izgalmas "krimi" altatta el, hanem az édesanya éneke, vagy meséje! A gyermeki lélek érdeklődéssel teljes. Az anyák legnemesebb kötelessége ezt az érdeklődést lekötöni és helyes irányba terelni.

Sok fiatal házaspár van, aki megkezdte ugyan az életet, de tanulmányait még nem fejezte be. Dolgoznak, tanulnak, gyermeket nevelnek, háztartást vezetnek. Minden otthoni munka szombatira marad. A hét vége meg olyan csábító. Valahová menni is kéne . . . A békelesség olyan hamar felborulhat . . . Megérkezik a vasárnap. Menjünk, vagy ne menjünk a közösségbe? Az egyik menne, a másik visszatartja. Feszülnek az idegek. Kezdi vádolni egymást. "Mindenne van idő, csak rám nincs!" jön a szemrehányás. És ha nincs a békelességnek őre, az alázat és az önfeláldozó szeretet útján, az élettér könnyen csatatérre válik. Ezalól a középkorú és idősebb házastársak sem kivételek. A problémák változnak, de megvannak. Néha egész csekélység miatt megromlik a

jó viszony és vele együtt a jó hangulat is. Gyakran szemünk előtt borulnak fel szépen induló családi életek, mert hiányzott a békelesszerzés gírája. Isten a nőt nem uralomra teremtette, hanem segítőtársnak. Élete és környezete megszépítésére. Hogy legyen a békelesszerzés gírájának letéteményese.

Aki a békelességet munkálja, legyen az feleség, anya, vagy nagymama, drága szolgálatot végez. Milyen nagy és nemes szolgálat az, ha idejében elsimít egy sértődést, vagy pletykát! A tűz kezdetén egy vödör víz is elegendő, de ha elharapódzik, tűzoltókra és fecskendőkre van szükség. De mit hagy maga után egy ilyen művelet? Kormot, sarat, üszkös romokat. Él a békelesszerzés gírájával, szolgálatával és próbálj meg örködni családod és gyülekezeted békelességén. A mindennapi életben használd a drága Istentől kapott nevedet, "segítőtárs".

"Ha a békéltetés munkáját végezed, Akkor először azt te magad élvezed!"

Herjeczki Andrásné

Keskeny úton . . .

*Keskeny úton, vándorok között
Megyek én is a jövő felé,
Vállamon a súlyos keresztel,
A jelvénnel, mely a seregé.*

*Megtört szívvel megyünk előre,
Egy igaz cél felé visz utunk —
S ha Lótnéval hátratekintünk:
A sok-sok göröngyben elbukunk.*

*Vallom: egyszer pihenni vágytam.
Álmodtam kétség-domb tetején —
Ébredéskor tudtam meg újra:
Tamás-hit volt eddig az enyém.*

*Hajnaltűzben, harmatesőben
Öt sebedet mutattad nekem,
Ezért Uram, a keresztemet
Már soha többé le nem teszem.*

Dr. Somogyi Barnabás

KÉT FONTOS DÁTUM

A kanadai (ramai)
tábori konferencia:

1977. július 2, 3, 4.

Szövetségi konferencia
Detroit, Michigan:

1977. július 7, 8, 9, 10.

Misszió mezőkről...

AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK a lap dátuma szerint a 69. évében jár. Ez azt jelenti, hogy jövőre, ha az Úr megengedi lapunk a 70. évfolyamát fogja ünnepelni. Hisszük, hogy lesz megemlékezés. Nem a lapot fogjuk ünnepelni, hanem az Urat fogjuk dicsérni, hogy amerikai magyar baptista misszionkat megáldotta egy lelki baráttal és összekötő kapcsolattal. Nem csak megáldotta lapunkat, hanem megtartotta és megerősítette.

AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK befolyásban és szolgálatban nőtt az idők folyamán. Első éveiben az Egyesült Államokban és Kanadában élő magyar baptista testvéreinkhez szólt. A dél-amerikai magyar baptista misszió megkezdése után az ottani testvéreink lelki barátja lett.

A második világháború után még jobban kiszélesedett a lap olvasó köre. Az Evangéliumi Hírnök ma jár (az észak- és dél-amerikai országokon kívül) Ausztráliába, és Európa sok országába. Kis méretekben világlap lett amerikai magyar baptista lapunk. A szabad országokban élő magyar baptisták az Evangéliumi Hírnökön keresztül találják meg a magyar testvéreikkel való lelki közösséget.

Szövetségünk testvéreinek és vezetőinek meg kell látniuk azt a tényt, hogy az EVANGÉLIUMI HÍRNÖK nélkülözhetetlen és mindent el kell követniük, hogy a lap zavartalanul folytathassa missziós munkáját. Lapunkra ma nagyobb szükség van, mint fennállása óta bármikor.

* * *

A DETROITI

MAGYAR GYÜLEKEZET IMAHÁZ-ALAPJÁRA

az alábbi adományok érkeztek
gyülekezeten kívüliektől:

Fanchali Dénes és neje	
Los Angeles	\$500.00
Almási Victor és neje	
Detroit	500.00
Fülöp Árpád és neje	
Palm Bay	50.00

Eibner József és neje	
Palm Bay	5.00
Löscher Andrásné	
Kingswille, Kanada	20.00
Bretz Emil és neje	
Cleveland	50.00
Dr. Haraszi Sándor	
Atlanta	110.00
Bánkuti Lajos és neje	
New York	50.00
Petrikó Márta, Smithfield	5.00
Eifert János és neje	
Toronto, Kanada	30.00
S. Tóth Lajos és neje	
Svédország (1000 S.K.)	400.00
	\$1720.00

Detroit, 1977. jan. 24.

Herjeczki András

* * *

BUENOS AIRES Argentina

Hálásan gondolunk vissza azokra a napokra, amelyeket közöttünk töltött dr. Haraszi Sándor testvér az Amerikai Magyar Baptista Szövetség Misszió Bizottságának elnöke múlt év augusztus hó 9—23-ig. Hétfőn, aug. 9-én érkezett meg, s azonnal hozzálatott a misszió autó-vételéhez. Kedden, aug. 10-én egész nap, nagy körültekintéssel a kocsit megvételével volt elfoglalva. A vétellel késő este lettünk kész. Szerdán, aug. 11-én, reggel indult Chacóba Szabó Imre ref. lelkipásztorral. Szerettem volna velük menni, de nem értem be a ko-

csiba, mivel többféle csomagot vitt Szabó Imre. Chacóból visszaért hozzánk Buenos Airesbe hétfőn, aug. 16-án (chacói útjukról Szabó Imre által írt jelentését mellékelve küldöm). Kedden, aug. 17-én egy temetésen hirdette a vigasztaló Igét tol-máccsal, nagy sokaság előtt.

Szerdán, aug. 18-án egész nap az autó átvételével voltunk elfoglalva. Csütörtökön, aug. 19-én este a Magyar Református Gyülekezetben hirdette az Igét. Pénteken, aug. 20-án délelőtt és délután az autótétel szerződését intéztük a közjegyzőnél. A közjegyzői hivatalból elmentünk az itteni Magyar Hírlap szerkesztőségi irodájába, ahol személyes beszélgetés volt Domonkos László rk. lel-késszel. Mostmár mindenhová a misszió-autóval mentünk. Este a Magyar Evangélikus Gyülekezetben szolgált az Igével. Szombaton, aug. 21-én reggel rádióon mondott beszédet. Délután gyülekezetünk vezető testvéreivel tartott megbeszélést. Először bemutatta a testvéreknek a kocsit, aztán az Amerikai Magyar Baptista Szövetség nevében átadta az autót a misszió használatára. Este a Platanoszi Magyar Baptista Gyülekezetben hirdette Isten Igéjét. Vasárnap, aug. 22-én a Magyar Református Gyülekezetben szolgált az Igével. Délután 5 órai kezdettel a Buenos Aires-i Első Magyar Baptista Gyülekezetben hirdette az Igét tol-máccsal a szép számban megjelent hallgatóság előtt. Alulírott üdvözöl-te dr. Haraszi Sándor testvért, és a gyülekezet nevében köszönetet mon-

A Buenos Aires-i gyülekezet egy része.

*Az autó felett látható tábla felirata:
Az A.M.B.Sz.-nek
hála és köszönet
a misszió autóért.
Buenos Aires, 1976. 8. 10.*

dott az autóért az A.M.B. Szövetségnek, és a testvéreknek, akik áldozatukkal hozzájárultak az autó megvételéhez. Az igehirdetés után testvérnőink szeretet-vendégséget rendeztek dr. Haraszi testvér tiszteletére, aki másnap elutazott. Azzal a reménnyel váltunk el, hogy egy év múlva megint meglátogat bennünket.

Az autóról:

Vételára	Peszó \$71.637.600
Bebiztosítása egy évre	4.131.782
Autóklub tagság egy évre	750.00
Vezető-tanfolyam	325.00

	Peszó \$76.844.382
Az autóvételre beváltott	
3.100 dollárért kaptunk	
\$76.260.000 peszót.	
	-76.260.000

Deficit	Peszó \$584.382

A kocsik használatáról:

Itt léte alatt dr. Haraszi testvér hajtotta a kocsit, mikor elment aug. 23-án, a kocsit megtett 172 kilométert. November 17-én megkaptam a hajtási engedélyt, azóta használom a kocsit családok látogatására, beteg testvéreket viszek kórházba vizsgálatra és a kórházból haza, idős testvéreket, akik nem bírnak már fel szállni az autóbuszra elhozom az istentiszteletre, Úrvacsora vételre, tisztelet után hazaviszem őket. A kocsit eddig megtett 3657 kilométert.

Missziómunkámban, hogy milyen nagy segítséget jelent a kocsit, azt nem tudom leírni. Gyülekezetünk nevében mondok ezúton is hála-köszönetet az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek, és minden testvérnek, akik áldozatuk hozzájárulásával lehetővé tették a kocsit megvételét. Áldja meg az Úr a kocsivétel indítványozóját és mindazokat, akik hozzájárultak a kocsit megvételéhez. A kocsira úgy vigyázok, úgy használom, mint az Úr tulajdonát.

Buenos Airesben rendkívül nagy a közlekedési forgalom, akik voltak Buenosban, azok látták. Kérem a kedves testvéreket imádkozzanak értem, hogy az összeütközésektől óvjon meg az Úr, és munkámat tegye áldássá szent nevének dicsőségére.

Hálás köszönetünket ismételve gyülekezetünk részéről, szeretettel üdvözlöm az Evangéliumi Hírnök olvasóit annak nevében, Aki megígérte, hogy eljön hamar.

Pintér Sándor

* * *

MISSZIÓS ÚT CHÁCÓBA

1500 kilométert jelent a chácói Kismagyarországba vivő országút. Augusztus 11-én reggel keltünk útra. Útitársam dr. Haraszi Sándor, az észak-amerikai magyar baptisták orvos-misszionáriusa.

A nagyvilágban szétszórta magyar-ság egybeépítésén, missziós feladatokra való ébresztésén fáradozva jöttünk össze már 1975-ben Buenos Airesben. Most Chácó felé futunk "Fürge" nevű hűséges kis Fiat autónkon, hogy lássuk és tapintsuk a szétszórta magyarok és más atyafiak testi és lelki sebeit. Csomagjaink között a Bibliák és más missziós iratok mellett volt orvosság és ruhanemű. Vándorkönyvtáranyag, tényeket rögzítő fényképezőgép és notesz sorakozik és mindenek felett mindenféle emberi problémát szemügyre vévő érdeklődés és nyugtalan felelősség bennünk.

A Chácói Kismagyarország-elnevezés egyszerre adja elénk a magyar sors kesergető és vigasztaló képeit. Milyen betyár tréfája históriánknak az, hogy sok-sok ezer magyar földműves családnak a gazdag termőföldű Magyarországtól ezer meg ezer kilométerre kellett földet és otthont találnia. Ez a szomorú igazság, hogy akkora földszeretet élt a magyar népben, hogy világgá futva Kanadában, Argentínában, az Egyesült Ál-

lamokban, Ausztráliában, Brazíliában s ki tudja, hogy még hány országban a nagy világnak elsősorban a termőföldet kereste és nem a kalandot. Nem az aranybányák vonzották és nem a nagy városok emberdzsungelje, hanem a verejtéket kívánó föld. Chácóban is sokat kellett verejtékeznem, amíg a kaktuszos bozót teremni kezdett gyapotot, búzát, kukoricát, napraforgót, s nevelni állatot. Jöhetett sáskajárás, szárazság, árvíz, infláció, rabló-kereskedelem, a magyar letette a lábát a chácói földre, súlyos verejtéken vett magának új hazát.

Érdekes folyóirat fekszik előttünk. *Immigrantes II* — mondja a címe — *Fiesta Provincial del Immigrante* — Las Brenas — Chaco — 1975. A chácói bevándorlók jelképes fővárosában Las Brenas-on tartják évente fesztiváljukat a Chácót kultúrtájja tevő népi csoportok — spanyolok, németek, ukránok, bolgárok, olaszok, jugoszlávok, lengyelek s mint mondják indiók —, mert ők is bevándorlóként jöttek a még nyugatibb tartományokból. Jó békességben és sok vidámsággal ünneplik együtt a mindenkinek életet és szabadságot kínáló chácói republikát. Mind szeretik a földet és hívek népi örökségükhöz. Példáját adják ennek a Las Brenason évek óta ismétlődő népi találkozóknak a dolgain keresztül, hogy lehet két hazát hordozva a szívben becsülettel, emberséggel élni. Sajnos nem jártunk a fesztivál napjain sem tavaly sem az idén Chácóban, de a beszámolókból kisüt az a csendes jóérzés, hogy ezek a népi csoportok otthon érzik magukat ebben a tájban, együtt élnek békességben. Chácó hazájuk lett nekik munkájuk után.

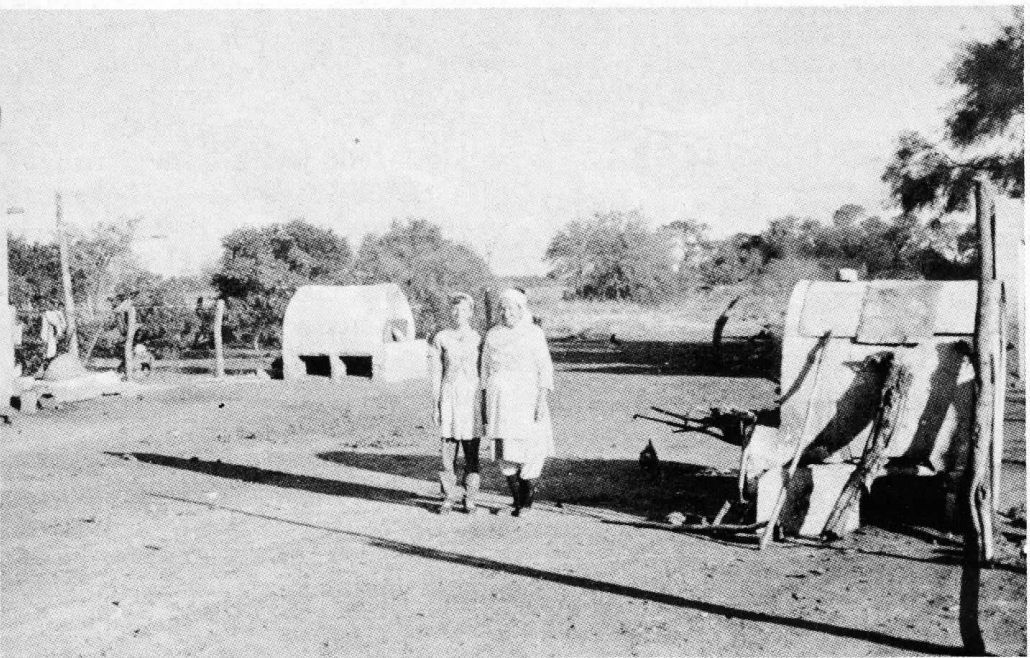
Mi magyarok is teljes joggal veszünk részt ezeken a fesztiválokon, s már a harmadik-negyedik generációnál tartunk.

Etnikus ébredésnek mondják az USA-ban a népi örökség ébredésének egyre erősebben jelentkező tüneteit. Senki se gondoljon itt a csúnya írországi viszály dolgaira. A kanadai franciák ébredése Quebec-ben is inkább csak ilyen békés etnikus ébredés, egészséges nosztalgia. Montreálban új, francia nevet kap egynémely utca. Szellemi örökségről, hagyományról, nyelvről, kultúráról van itt szó.

Évek óta árnyékként kísért az a

Két erdélyi származású magyar család Chacóban.

Tanya udvar — kemencékkel.

gondolat, hogy kihalóban van az erős chácói nemzedék. Mi lesz utánuk? A második generáció már rosszul beszél magyarul. Szétmegy a hajdani erős chácói összefogás. Elolvadunk, felszívódunk nyomtalanul.

A múlt évben azzal lepett meg a chácói Magyar Egyesület vezetősége, hogy ajánljak nekik magyar tanárt, aki nyelvtanfolyamot tartana. Már jelentkeztek is 30-an a résztvenni kívánók, köztük argentin házastársak is. Kiderült, hogy az első erőteljes, honfoglaló, a dzsungelt kultúrtájá változtató, de lassan kihaló nemzedék helyét vállalkon emelkedve magasabbra — egy csendesebb, de cél-

tudatos és szívós második nemzedék foglalja el. *Újjáélesztik a Magyar Egyesületet, építkezni akarnak, magyar nyelven írni, olvasni és beszélni.* Érdekli őket a magyar műveltség és élet dolgai. A fiatalok tánc- és énekegyüttést szeretnének, hogy ők is méltóképpen kiállhassanak és hiteles magyar népi öltözetben képviselhesék Las Brenas-on, a fesztiválokra a többi népi csoport mellett a magyarságot. Üzenik ezt a Buenos Aires-i regős csoportoknak, segítségüket kérve. Könyveket és folyóiratokat keresnek amelyek a magyar világot tükrözik.

(II. rész következik)

Szabó Imre ref. lelképásztor

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1977. május 29. *A kitartó Hit.* Jakab. 5:7 — 11, 13 — 20.

Aranymondát: Jakab 5:11.

Hétfő, máj. 23. Hit és türelem. Jakab 5:7 — 11.

Kedd, máj. 24. A hithősök. Zsid. 11:13 — 22.

Szerda, máj. 25. A csodálatos hit. Jakab 5:13 — 15; Zsid. 11:11 — 13.

Csüt., máj. 26. Hitben való közösség. Jakab 5:16 — 20.

Péntek, máj. 27. A Mindenható árnyékában. Zsolt. 91:1 — 11.

Szombat, máj. 28. Segítség a mennyből. Zsolt. 57:1 — 7.

Vas., máj. 29. A hit jutalma. Zsolt. 57:8 — 12.

Vasárnapi iskolai lecke. 1977. június 5. *A szolgaságba döntött nép.* Mózes II. 1:7 — 14; 2:11 — 15/a.

Aranymondát: Zsoltár 130:1 — 2.

Hétfő, máj. 30. Szűkölködve, bővülködve. Kor. II. 9:6 — 15.

Kedd, máj. 31. Amit vetünk . . . Galata 6:2 — 8.

Szerda, jún. 1. A szabad szív. Krónikák II. 29:27 — 31.

Csüt., jún. 2. Isten szabad Lelke. Zsolt. 51:6 — 13.

Péntek, jún. 3. Isten felszabadító Lelke. Kor. II. 3:12 — 18.

Szombat, jún. 4. Az igazság szabaddá tesz. János 8:18 — 36.

Vas., jún. 5. Isten szabad gyermekei. Máté 17:24 — 27.

Vasárnapi iskolai lecke. 1977. június 12. Mózes II. 3:1 — 12.

Vidám elme jó orvosság

A magyar házaspár végre kijutott Olaszországba s ott töltötte szabadságát. Hazaérkezve áradozik az útról, főleg Velencéről:

— Az embereknek ott hihetetlen türelmük van. Velencének minden utcáját elöntötte a víz s azok a panaszkodás helyett állandóan énekelnek.

* * *

A postával ne tréfáljunk! Nekünk még mindig jó üzlet. 13 centért néha elviszi a levelünket Hawaiiiba még akkor is, ha csak Los Angelesbe címeztük.